

Asia C-263/20

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

15.6.2020

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Landesgericht Korneuburg (osavaltion tuomioistuin, Korneuburg, Itävalta)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

26.5.2020

Kantaja ja valittaja:

Airhelp Limited

Vastaaja ja valituksen vastapuoli:

Laudamotion GmbH

[– –]

ITÄVALLAN TASAVALTA

Landesgericht Korneuburg

[– –]

Landesgericht Korneuburg on muutoksenhakutuomioistuimena [– –] asiassa, jossa kantajana on **Airhelp Limited**, Central Hong Kong, [– –] ja vastaajana **Laudamotion GmbH**, 2320 Schwechat, [– –] ja joka koskee **500 euron** suuruista saatavaa [– –], tehnyt menettelyssä, joka koskee Bezirksgericht Schwechatin (Schwechatin piirioikeus, Itävalta) 19.12.2019 antamasta tuomiosta tehtyä valitusta [– –], seuraavan

välipäätöksen:

I Unionin tuomioistuimelle esitetään SEUT 267 artiklan nojalla seuraavat **ennakkoratkaisukysymykset**:

1. Onko matkustajille heidän lennolle pääsyä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (jäljempänä asetus 261/2004) 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 7 artiklaa tulkittava siten, että **matkustajalla on oikeus [alkup. s. 2] korvaukseen, mikäli lennon aikataulun mukaista lähtöaikaa, joka on kello 14.40, aikaistetaan niin, että lento lähtee samana päivänä kello 8.25?**

2. Onko asetuksen 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaan i–iii alakohtaa tulkittava siten, että **arvioinnin siitä, onko matkustajalle ilmoitettu peruutuksesta, pitää perustua yksinomaan näihin säännöksiin ja että nämä säännökset ovat esteenä sellaisen ilmoitusten vastaanottamista koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, joka on annettu tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) täytäntöön panemiseksi ja johon sisältyy oletama vastaanottohetkestä?**

3. Onko asetuksen 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaan i–iii alakohtaa ja direktiivin 2000/31/EY 11 artiklaa tulkittava siten, että **kun matkustaja on varannut lennon varaussivuston kautta ja ilmoittanut tässä yhteydessä puhelinnumerosa ja sähköpostiosoitteensa, mutta varaussivusto on välittänyt lentoliikenteen harjoittajalle puhelinnumeron ja varaussivustolla automaattisesti luodun sähköpostiosoitteen, lennon aikaistamista koskevan ilmoituksen toimitus automaattisesti luotuun sähköpostiosoitteeseen on katsottava lennon aikaistamista koskevan ilmoituksen tiedoksiannoksi tai vastaanottamiseksi myös silloin, kun varaussivusto ei välitä kyseistä lentoliikenteen harjoittajan ilmoitusta matkustajalle tai välittää sen viiveellä? [alkup. s. 3]**

II Käsittelyä lykätään siihen saakka [– –], kunnes unionin tuomioistuin on antanut asiassa ennakkoratkaisun.

Perustelut:

Matkustajat M**** 0**** ja G***** P*****, jotka asuvat Tšekin tasavallassa, varasivat vastaajan lennon OE 503, joka oli määrä suorittaa 14.6.2018 Palma de Mallorcalt (PMI, Espanja) Wieniin (VIE, Itävalta). Aikataulun mukainen lähtöaika oli kello 14.40 ja aikataulun mukainen saapumisaika kello 17.05. Matkustajat käyttivät verkkosivustolla k*****.com olevaa varausjärjestelmää. Tuomioistuimen tiedossa on, että varaussivuston ylläpitäjän kotipaikka on Tšekin tasavallassa. Matkustajat ilmoittivat sähköpostiosoitteekseen m* * * * *.o* * * *

*@gmail.com. K*****.com teki varauksen matkustajien nimissä, ja varauksen yhteydessä kyseistä varausta varten luotiin sähköpostiosoite, joka ilmoitettiin lentoliikenteen harjoittajan järjestelmään yhteydenottoja varten tarkoitetuksi sähköpostiosoitteeksi ja joka oli tässä tapauksessa 6703421@hositojsmezasemy.com. Muuta sähköpostiosoitetta ei tallennettu eikä sellaista ollut myöskään lentoliikenteen harjoittajan tiedossa.

Kantaja vaatii 500 euron suuruisen määrän suorittamista ja väittää, että matkustajilla on asetuksen 261/2004 7 artiklan mukaan oikeus korvaukseen, jonka suuruus on [250 euroa matkustajaa kohden eli yhteensä 500 euroa. Matkustajat ovat siirtäneet tämän saatavan kantajalle 12.10.2018 päivätyllä siirtoilmoituksella. Kantaja väittää yhtäältä, että lento viivästyi yli kolme tuntia ja toisaalta, että korvausta on maksettava myös sen perusteella, että lentoa aikaistettiin lähes kuusi tuntia, mistä matkustajille ilmoitettiin 10.6.2018 eli alle seitsemän päivää ennen lentoa [alkup. 4]. Vastaaja olisi voinut helposti löytää kaikista tallennetuista sähköpostiosoitteista varaukset, jotka oli tehty k*****.comin kautta. Kyseistä varaussivustoa on pidettävä matkatoimistona. Lentoliikenteen harjoittajan velvollisuutena on varmistaa sopimuskumppaninsa henkilöllisyys. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun käytetään automaattisesti luotuja sähköpostiosoitteita.

Vastaaja kiistää kanteen perusteeltaan ja määrältään, vaatii sen hylkäämistä ja väittää, että lento ei viivästynyt yli kolme tuntia vaan ainoastaan 29 minuuttia. Lennon aikaistamisesta ilmoitettiin sähköpostitse 23.5.2018. Vastaaja ei voinut ottaa suoraan yhteyttä matkustajiin, koska vastaajalle ei ollut välitetty heidän yhteystietojaan. Tämä ei olisi ollut mahdollista tietosuojaoikeudellisista syistä, ja vastaajalla ei ole mitään sopimussuhdetta k*****.comin kanssa. Sivustossa k*****.com ei ole kyse matkatoimistosta tai matkanjärjestäjästä. K*****.com tekee varaukset vastaajan järjestelmään ilman tämän suostumusta matkustajan ominaisuudessa. Vastaajan tiedossa ei ollut se, että k*****.com sai varausvahvistuksen, tarkastuskortit ja muut tiedot niitä varten erityisesti luotuun sähköpostiosoitteeseen. Matkustaja vastaa k*****.comin käyttämisestä. Lentoyhtiö ei voi kohtuudella tarkistaa ilmoitetun sähköpostiosoitteen tosiasiallista haltijaa tai tehdä tutkimuksia kunkin matkustajan tosiasiallisen sähköpostiosoitteen selvittämiseksi.

Ensimmäisenä oikeusasteena asiaa käsitellyt Bezirksgericht Schwechat (Schwechatin piirioikeus, Itävalta) hylkäsi kanteen valituksenalaisella **tuomiolla**. [alkup. s. 5]

Riidattomien tosiseikkojen lisäksi Bezirksgericht Schwechat totesi, että vastaaja ei ole sopimussuhteessa varaussivustoon k*****.com ja että k*****.comilla ei myöskään ole pääsyä vastaajan varausjärjestelmään. Vastaaja voisi kunkin yksittäisen varauksen ja erityisesti varauksia varten ilmoitettujen sähköpostiosoitteiden tarkastelun perusteella havaita, että käytetty sähköpostiosoite on – kuten käsiteltävässä asiassa – hyvin todennäköisesti luotu automaattisesti. Koska vastaajan työntekijät eivät saapuvien varausten suuren

lukumäärän (noin 20 000 päivässä) avaa ja tarkista yksittäisiä varauksia, vastaaja ei välittömästi kykene erottamaan k*****.comin kautta tehtyjä varauksia matkustajien itsensä tekemistä varauksista. Ei voida vahvistaa sitä, olisiko teknisesti mahdollista ilman, että jokainen yksittäinen varaus on tarkistettava, selvittää, onko varaus tehty k*****.comin kautta, eikä myöskään sitä, olisiko vastaajalla tekninen mahdollisuus estää varausten tekeminen k*****.comin kautta tai kyseiseltä sivustolta. Jos lentoajat muuttuvat, vastaaja ilmoittaa siitä matkustajille ensin sähköpostitse. Mikäli tämä ei tuota tulosta, vastaaja yrittää ottaa yhteyttä toisella tavalla, esimerkiksi lähettämällä tekstiviestin ilmoitettuun puhelinnumeroon. Vastaaja lähetti lennon aikaistamista koskevat tiedot 23.5.2018 ja 29.5.2018 k*****.comin automaattisesti luotuun sähköpostiosoitteeseen. Molemmat lähetykset onnistuivat. Vastaaja oletti, että matkustajat saivat tiedon lentoajan muuttumisesta. Matkustaja M***** O***** sai 10.6.2018 (tavanomaiseen) sähköpostiosoitteeseensa m** * * *.o** * * *@gmail.com sähköpostin osoitteesta tickets@k*****.com, jossa ilmoitettiin, että [alkup. s. 6] uusi lähtöaika on kello 8.25 eikä 14.40. [– –] Muita toteamuksia, erityisesti koskien aikaistetun lennon saapumisaikaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ei esittänyt. Se ei myöskään käsitellyt kysymystä siitä, tiesivätkö matkustajat tai olisiko heidän pitänyt tietää, että heitä varten oli osoitettu automaattisesti luotu sähköpostiosoite, ja oliko ja missä määrin matkustajilla mahdollisuus päästä tietoihin, jotka oli lähetetty tähän automaattisesti luotuun sähköpostiosoitteeseen.

Kantaja on tehnyt tästä tuomiosta ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen **valituksen**, jossa vaaditaan valituksenalaisen tuomion muuttamista ja kanteen hyväksymistä. Se viittaa erityisesti unionin tuomioistuimen 11.5.2017 asiassa C-302/16 (Krijgsman) antamaan tuomioon ja katsoo, että on varmistettava se, että sellainen matkustaja, jonka lento on varattu kolmannen välityksellä ennen sen peruuttamista, voidaan yksilöidä. Lentoliikenteen harjoittajan on näytettävä toteen se, että tiedot on toimitettu ja ettei se ole voinut tarkistaa sitä, onko sähköpostiosoite peräisin matkustajalta.

Vastaaja vaatii valituksen hylkäämistä. Se katsoo, että unionin tuomioistuimen 11.5.2017 asiassa C-302/16 (Krijgsman) antamaa tuomiota ei voida soveltaa käsiteltävässä asiassa ja perustelee kantansa sillä, että lentoliikenteen harjoittaja saattoi perustellusti olettaa, että sille ilmoitettu sähköpostiosoite kuului matkustajille. Vastaaja ei tiennyt, että sen ilmoitus lähetettiin matkanjärjestäjälle. Matkustajien – ei lentoliikenteen harjoittajan – vastuulla on se, jos varauksen yhteydessä välitetään yhteystietoja, [alkup. s. 7] jotka eivät kuulu matkustajille.

Lopuksi vastaaja väittää **vastineessaan**, että lennon aikaistamista useilla tunneilla aikataulun mukaisesta ei voida rinnastaa peruutukseen.

Landesgericht Korneuburgin (osavaltion tuomioistuin, Korneuburg, Itävalta) on toisen ja viimeisen oikeusasteen **muutoksenhakutuomioistuimena** annettava ratkaisu kantajan vaatimuksista. Tältä osin sen on kansallisessa prosessioikeudessa vahvistettujen sääntöjen [– –] nojalla tutkittava ainoastaan

oikeuskysymyksiä. Ensin on tutkittava, perustaako lennon aikaistaminen oikeuden korvaukseen lennon peruuttamisen tavoin (ensimmäinen kysymys). Sen jälkeen on tutkittava, onko lennon peruuttamisesta ilmoitettu pätevällä tavalla matkustajille (toinen ja kolmas kysymys).

Mahdollisia ratkaisuja ovat:

a) Jos kyseessä ei ole peruutus, oikeutta korvaukseen ei ole, koska suorituksessa ei ole puutteita. Näin ollen valituksenalainen tuomio on kumottava, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on selvitettävä tosiseikat peruuttamisen sijaan väitetyn viivästyksen, jota ei ole vielä tutkittu, kannalta.

b) Jos kyseessä on peruutus ja 23.5.2018 sähköpostitse lähetettyä ilmoitusta on pidettävä matkustajille toimitettuna ilmoituksena 14.6.2018 suoritettavan lennon peruuttamisesta, oikeutta korvaukseen ei ole asetuksen 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan mukaan. Myös tässä tapauksessa valituksenalainen tuomio on kumottava, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on selvitettävä tosiseikat väitetyn viivästyksen, jota ei ole vielä tutkittu, kannalta.

c) Jos 23.5.2018 ja 29.5.2018 sähköpostitse lähetettyjä ilmoituksia ei ole pidettävä matkustajille toimitettuina ilmoituksina 14.6.2018 suoritettavan lennon peruuttamisesta, [alkup. s. 8] ilmoitus matkustajille toimitettiin vasta 10.6.2018 (k*****.comin lähettämällä sähköpostilla). Koska korvaava lento lähti yli tuntia ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa ja näin ollen asetuksen 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa vahvistettu aikaraja ylittyi, valituksenalaista tuomiota on muutettava ja kanne on hyväksyttävä.

Ennakkoratkaisukysymykset:

Ensimmäinen kysymys:

Asetuksessa 261/2004 säädetään matkustajien oikeuksista siinä tapauksessa, että lennolle pääsy evätään, lento peruutetaan tai lento viivästyy. Asetus ei sisällä lennon aikaistamista koskevia sääntöjä.

Kantaja vetosi ensimmäisessä oikeusasteessa Bundesgerichtshofin (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa, jäljempänä BGH) lehdistötiedotteeseen nro 89/2015, X ZR 59/14. BGH:n 9.6.2015 antama tuomio perustui tosin lentoliikenteen harjoittajan myöntämiseen, eikä BGH esittänyt tuomion perusteeksi muita näkökohtia. BGH:n lehdistötiedotteesta käy kuitenkin ilmi jaoston alustava arviointi, jonka mukaan se, että lentoliikenteen harjoittaja aikaistaa suunniteltua lentoa muulla kuin vähäiseksi katsottavalla tavalla, voi perustaa oikeuden korvaukseen asetuksen 261/2004 7 artiklan 1 kohdan mukaan. Kyse on alkuperäisestä lentoaikataulusta luopumisesta myös silloin, kun lentoa aikaistetaan useampia tunteja.

Vastaaja sitä vastoin vetoaa vastineessaan Handelsgericht Wienin (Wienin kauppatuomioistuin, Itävalta) 13.11.2018 asiassa 1 R 285/18k [– –] antamaan tuomioon, jonka mukaan peruuttamista koskevien sääntöjen analoginen soveltaminen ei ole mahdollista sääntelyssä olevan tahattoman aukon vuoksi. Asetuksen tarkoituksena ei ole säännellä lennon aikaistamista, [alkup. s. 9] vaan ylivarauksista johtuvaa lennolle pääsyn epäämistä. On huomattava, että Handelsgericht Wien nojautui Amtsgericht Hannoverin (Hannoverin alioikeus, Saksa) 3.12.2013 asiassa 561 C 3773/13 antamaan ratkaisuun. Kyseessä on ensimmäisessä oikeusasteessa annettu tuomio asiassa, joka tuli lopulliseksi BGH:n antamalla vahvistustuomiolla.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on taipuvainen asettumaan BGH:n kannalle ja katsoo, että lennon aikaistamisessa on kyse alkuperäisestä lentoaikataulusta luopumisesta ja näin ollen peruuttamisesta.

Kun otetaan huomioon eurooppalaisten tuomioistuinten erilaiset tulkinnat, muutoksenhakutuomioistuimella on oikeus ja velvollisuus esittää ennakkoratkaisupyyntö unionin tuomioistuimelle. Unionin tuomioistuimelle on esitetty samankaltaisia kysymyksiä jo asioissa C-79/14 ja C-345/19, mutta nämä asiat on poistettu rekisteristä. Vastaavia ennakkoratkaisumenettelyjä on vireillä asioissa C-10/20 (Flightright) ja C-188/20 (Azurair).

Toinen kysymys:

Arvioitaessa sitä, onko matkustajille ilmoitettu lennon aikaistamisesta, merkityksellisiä ovat seuraavat kansallisen oikeuden säännökset:

Siviililain (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch, jäljempänä ABGB), [– –] sellaisena kuin se on ollut voimassa vuodesta 1916 lähtien, 862a § kuuluu seuraavasti:

”Hyväksyminen on tehty ajoissa, jos ilmoitus siitä on saapunut asetetun määräajan kuluessa tarjouksen esittäjälle. Sopimus syntyy ilmoituksen viivästyisestä huolimatta, jos tarjouksen esittäjän on pitänyt tietää, että hyväksymisilmoitus on lähetetty ajoissa eikä hän ilmoita viipymättä toiselle osapuolelle aikomuksestaan vetäytyä sopimuksesta.” [alkup. s. 10]

Sähköistä kaupankäyntiä koskevan lain (E-Commerce-Gesetz, (BGBl) I nro 152/2001, jäljempänä ECG), 12 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Sopimusta koskevat sähköiset viestit, muut oikeudellisesti merkittävät sähköiset viestit ja sähköiset vastaanottoilmoitukset katsotaan toimitetuiksi, jos osapuoli, jolle ne on tarkoitettu, voi tutustua niihin tavallisissa olosuhteissa. Tästä ei voida määrätä toisin kuluttajien vahingoksi.”

Siltä osin kuin ilmoituksen toimittaminen koskee nyt kyseessä olevan kaltaista lentoajan muutosilmoitusta, kansallisessa oikeuskäytännössä on tavanomaisesti sovellettu ABGB:n 862a §:n säännöstä. Kyseistä säännöstä täydennetään

sähköisten viestien osalta ECG:n 12 §:llä. Lainsäätäjän dokumentoidun tahdon mukaan tämä säännös vastaa sähköisestä kaupankäynnistä annetun direktiivin 2000/31/EY 11 artiklan 1 kohdan toista luettelukohtaa, mutta se menee kyseistä direktiiviä pidemmälle siltä osin, että siinä vahvistettuja toimittamista koskevia sääntöjä sovelletaan tilausten (sopimusta koskevat tarjous- tai hyväksymisilmoitukset) ja vastaanottoilmoitusten lisäksi kaikkiin oikeudellisesti merkittäviin sähköisiin viesteihin, vaikka tietoyhteiskunnan palveluja ei käytettäisi, kuten esimerkiksi pelkkään sähköpostiviestien vaihtamiseen. Kaikkiin näihin säännöksiin sisältyy olettaama toimitushetkestä, joka olennaisilta osin vastaa sitä hetkeä, jona viesti on vastaanottajan käytettävissä. Sitä vastoin asetuksen 261/2004 5 artiklan mukainen ilmoitus matkustajalle katsotaan toimitetuksi vasta, kun matkustaja on saanut kyseisen ilmoituksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa sekä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Näin ollen on tutkittava, onko lennon aikaistamista koskevan ilmoituksen toimittamiseen sovellettava sähköpostien toimittamista koskevaa kansallista lainsäädäntöä ja direktiiviä 2000/31/EY [alkup. s. 11] vai yksinomaan asetusta 261/2004. Direktiivin 2000/31/EY ja kansallisten täytäntöönpanosäännösten soveltamisen puolesta puhuu tiettyjen kansallisten säännösten yhteensovittamisen tarve sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi (direktiivin 2000/31/EY kuudes perustelukappale). Asetuksen 261/2004 soveltamista tukee 14 artiklan 2 kohdassa säädetty lentoliikenteen harjoittajan velvollisuus, jonka mukaan jokaiselle asianomaiselle matkustajalle on peruuttamistapauksessa toimitettava kirjallinen tiedote, joka sisältää tämän asetuksen mukaiset korvausta ja apua koskevat säännöt. Sen puolesta, että lentoliikenteen harjoittajalle kuuluvien ilmoitusten toimittamista on tulkittava eri tavalla, puhuu myös se, että matkustajilla ei matkan aikana välttämättä ole samanlaista pääsyä sähköisiin viestintävälineisiin kuin kotonaan. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo näin ollen, että kysymystä siitä, onko matkustajille toimitettu lennon peruuttamista koskeva ilmoitus, on arvioitava yksinomaan asetuksen 261/2004 5 artiklan mukaan.

Unionin tuomioistuin ei, sikäli kuin on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen nähtävissä, ole aiemmin käsitellyt tätä kysymystä.

Kolmas kysymys:

Siltä osin kuin on kyse tiedottamisesta tai ilmoituksen toimittamisesta nyt käsiteltävässä asiassa, on ensinnäkin käytettävä vertailukohtana unionin tuomioistuimen 11.5.2017 asiassa C-302/16 (Krijgsman) antamaa tuomiota. Unionin tuomioistuin toteaa muun muassa, ettei asetuksen 261/2004 13 artiklassa millään tavoin rajoiteta lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan oikeutta hakea korvausta matkanjärjestäjältä tai muulta henkilöltä, [alkup. s. 12] jonka kanssa lennosta vastaavalla lentoliikenteen harjoittajalla on sopimus (ks. tuomio Krijgsman, 30 kohta). Jos tämä seikka olisi merkityksellinen asiassa annettavan ratkaisun kannalta, Krijgsman-tuomiota ei voida soveltaa käsiteltävässä asiassa. On nimittäin selvää, että varaussivuston ja lentoliikenteen harjoittajan välillä ei

ole sopimussuhdetta ja että sopimussuhde on ainoastaan varaussivuston ja matkustajista toisen välillä. Näin ollen olisi pohdittava sitä, voitaisiinko kysymykseen siitä, onko matkustajalla oikeus korvaukseen, vastata – symmetrisesti Krijgsman-tuomion kanssa – kielteisesti, jolloin matkustajan tulisi osoittaa korvausvaatimuksensa varaussivustolle.

Erään ECG:n 12 §:ää koskevan itävaltalaisen kommentaarin mukaan on lähtökohtaisesti katsottava, että automaattisesti luotujen sähköpostitilien osalta kyseessä ei ole viestin vastaanottaminen. Henkilön, joka tietää tai jonka on tiedettävä tällaisesta hallussaan olevasta tilistä ja joka ei ryhdy sen varalta toimenpiteisiin (esimerkiksi viestien estäminen tai edelleen välittäminen), on hyväksyttävä, että sinne tulleet viestit ovat häneen nähden päteviä, kunhan niissä on asiaankuuluvat viittaukset. Vastaavat ilmoitukset ovat siis päteviä, vaikka niistä ei olisi saatu tietoa ([– –]). Koska käsiteltävässä asiassa ei ole lainkaan väitetty, että matkustaja tiesi tai että hänen olisi pitänyt tietää automaattisesti luodusta sähköpostitilistä, matkustajalle tällaiseen osoitteeseen lähetettyä viestiä ei voitaisi pitää toimitettuna.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa lisäksi, että varaussivustolle toimitetut tiedot välitetään lähtökohtaisesti matkustajalle ja että ainoastaan nyt kyseessä oleva tieto lennon aikaistamisesta välitettiin viiveellä. Matkustaja antoi varaussivustolle oikean sähköpostiosoitteen eikä tiennyt, ettei sitä välitetä lentoliikenteen harjoittajalle. Lentoliikenteen harjoittaja olisi lisäselvitysten avulla voinut havaita, että kyseessä oli automaattisesti luotu [alkup. s. 13] sähköpostiosoite, mutta se ei tämän perusteella olisi välttämättä voinut päätellä sitä, että kyseiseen osoitteeseen lähetetyt viestit eivät saapuneet matkustajalle tai että ne saapuivat viiveellä. Kun otetaan huomioon se, että asetuksen 261/2004 5 artiklan 4 kohdan mukaan näyttövelvollisuus siitä, onko matkustajalle on ilmoitettu lennon peruuttamisesta ja milloin, kuuluu lennosta vastaavalle lentoliikenteen harjoittajalle, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että tilanteessa, jossa matkustajaa tai lentoliikenteen harjoittajaa ei voida moittia automaattisesti luodun sähköpostiosoitteen käyttämisestä, on epäselvässä tapauksessa lähdettävä siitä, että lentoliikenteen harjoittaja ei ole täyttänyt lennon aikaistamista koskevaa ilmoitusvelvollisuuttaan kyseisen matkustajan osalta.

Koska unionin tuomioistuin – sikäli kuin on ennakkoratkaisupyyntön esittäneen tuomioistuimen nähtävissä – ei ole käsitellyt tätä kysymystä aiemmin, Landesgericht Korneuburg on velvollinen esittämään ennakkoratkaisupyyntön.

[– –]

Landesgericht Korneuburg, [– –]

Korneuburg, 26.5.2020

[– –]